

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

2. In audiendo missam de praecepto, & recitandis horis Canonicis ex obligatione, satis ext attentio externa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

tionem usque ad finem audivit ab uno sacerdote, audiendo postea eodem die ab alio aliam mediam ab initio, v. g. usque ad consecrationem, præcepto satisfacere saltem propter extrinsecam auctoritatem multorum, id asserentium probabile esse: Mox subjungit contrariam sententiam se veram iudicare, propter absurdum ab universitate allatum, quod ex ea sequitur, adeoque cum absurdum non sequatur, nisi ex absurdo, juxta illum, eadem sententia probabilis & tamen absurda erit. Prudenter proinde aget qui, qui illam ut sententiam probabilem sequitur, juxta principia supra allata, & tamen absurde aget, prudentiaque illius absurda erit.

PROPOSITIO II.

In audiendo Missam de præcepto, & recitandis horis Canonicis ex obligatione satis est attentio externa.

3. **H**ancidem Author, uti & priorem cum Sylvestro & pluribus aliis probabilem affirmat, hoc ductus argumento;

quia Ecclesia non potest præcipere actum interiore, cum non habeat potestatem nisi in exteriora: sed contra hanc infurgit *Cabe- xudus*, eam falsissimam & prorsus improbabilem asserens, fortiori & Ecclesiæ argumento ductus, quæ præcipit similes actus auditionis sacri & lectionis horarum, ut sint in & à virtute religionis adeoque actus virtutis; qui necessario interiores sunt, cum medium in quò consistit virtus, necessario sit à ratione. Est quoque sciendum, quod præceptum auditionis sacri sit partim naturale, & morale, in quantum à Deo jubetur sanctificatio diei, partim positivum, in quantum tali diei affigitur; cum proinde posterius cadat super prius, vis prioris quo sanctificatio, cultus, adoratio & devotio erga Deum demandatur in suo vigore manet, solaque circumstantia & tempus impletionis adiungitur.

4. Clarius id ipsum circa orationem horarum Canoniarum ex Ecclesiæ præcepto elucet, nam *cap. dolentes de celebrat. Missarum* mandat, ut ea fiat *studiose, pariter & devotè*, devotio autem, secundum omnes, est actus

actus religionis interior, per hoc ab adoratione distinctus. Ex quibus colligere licet idem dicendum de præceptis annuæ confessionis, & communionis, illas enim Deus & Ecclesia, non ut quasdam ceremonias exteriores, sed in ordine ad fidelium sanctificationem & justificationem præcepit: Ne divinas illas maledictiones, comminationes & exprobrationes incurrerent, quibus *maledicti dicuntur qui faciunt opus Dei negligenter: & hypocritis & simulatoribus assimilentur*, dum exterius se sanctos pios, & labijs Deum honorantes ostendunt, cum tamen cor eorum longe sit ab ipso: Certe simulata sanctitas est duplex iniquitas. *Venit hora & nunc est ait Christus Ioan. 4. v. 23. & 24. quando veri adoratores adorabunt patrem in spiritu & veritate. Nam & Patres tales querit qui adorent eum. Spiritus est Deus, & eos qui adorant eum in Spiritu & veritate, non sola vocis resonantia oportet adorare. Sed ut mens voci concordet.*

5. Indignum revera est, Ecclesiam in præcepto legendi horas Canonicas non plus indicere Clericis & Monachis, quam præstari possit

possit à psittacis. *Humana ratione* inquit *Augustin.* in psal. 18. non quasi avium voce cantemus, nam & merula & psittaci, & corvi, & pica, & huiusmodi volucres saepe ab hominibus docentur sonare, quod nesciunt; scienter autem cantare, natura hominis, divina voluntate, concessum est: & *Laurentius, Justinianus lib. de disciplina Monast. conversionis cap. 17.* quã saepe, ait, qui divinis occupantur laudibus, solo assistunt corpore, & tanquam garrula aves, sine interiore sensu emittunt verba: de talibus, apud prophetã dicit *Dominus;* populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est à me; loquitur & ignorat, cui; clamat voce, nec seipsam intelligit, nam totaliter extra se posita adversum se Deum provocat vehementer; si provocat vehementer, utique offendit graviter, si graviter certè non venialiter sed mortaliter. Vana proinde & stulta fuit illius jactantia, qui tempore divini officij uno momento cœlum versans altero ad subterranea transiens & millies voluntarias distractiones admittens nihilominus asserere ausus fuit, se certo scire, imò jurare posse, se nequidem per hoc venialiter peccasse.

6. Ad

6. Ad fundamentum ergo Sylvestri supra allatum respondetur, posse Ecclesiam & superiores, actum interiorem saltem indirec- te præcipere, in quantum præcipiunt actum exteriorem, de cuius essentia est actus interior, quique sine interiore stare non potest, quod ex consequenti satis colligitur, dum videmus Ordinarios locorum, in eos, qui quidquam contrarium interiori devotioni sub divinis agunt, animadvertere, quod utique non facerent, si vel se actus interiores mandare, vel subditos ad illos obligari non posse, arbitrarentur.

PROPOSITIO III.

Satisfacit Præcepto Ecclesie, qui non interest consecrationi.

7. **R**atio est, quia potest quis adhaerere sententiæ illi, quæ docet, essentiam sacrificij in communione consistere, quæcum sit probabilis, non peccabit, qui illam sequitur: sed an hæc sit probabilis, iudicium penes alios sit. Certum est esse contra sententiam Doctorum; nec præcepto Ecclesie